

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
Bd. Unirii nr.37, Sector 3
București
SECȚIA A II-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Destinatar:
FIRICEL ALEXANDRU
București, str. IENĂCHIȚĂ
VĂCĂRESCU nr.17A, sector 4
(domiciliu ales la SPR DIAMANTUL)

DOSARUL NR. 8128/3/2016*

Materia: Contencios administrativ și fiscal
Stadiul procesual al dosarului: Fond
Obiectul dosarului: comunicare informații de interes public (Legea Nr.544/2001)
Complet: c13 fond-ca

COMUNICARE HOTARÂRE CIVILĂ

NR. 3395/2018 DIN DATA DE 22 Mai 2018

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 3395/2018, pronunțată la data de 22 Mai 2018, de către TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A II-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL.

PARAFA ȘEFULUI INSTANȚEI
(ștampilă)

GREFIER,

V.H. 25.06.2018 20:31:02, nr. comunicare: 1 din 2

Cod ECLI ECLI:RO:TBBUC:2018:007.003395
Dosar. nr. 8128/3/2016*

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A II-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR. 3395/2018
Ședința publică din data de 22 mai 2018
Tribunalul constituit din:
Președinte - Loneta Gavrea
Grefier - Violeta Haită

Pe rol se află soluționarea cererii de chemare în judecată formulată de reclamantul FIRICEL ALEXANDRU în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ DE POLIȚIE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI având ca obiect comunicare informații de interes public (Legea Nr.544/2001).

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns instituția pârâtă prin consilier juridic Nica Alexandra care depune la dosar delegație de reprezentare, lipsă fiind reclamantul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează că dosarul se află în rejudecare, după care:

Pârâta, prin consilier juridic, invocă excepția rămânerii fără obiect a cererii de chemare în judecată învederând că la filele 28-33 din dosarul de fond s-a răspuns. Arată că pe calea acțiunii introductive la punctul 1, reclamantul a solicitat ca pârâta să fie obligată la comunicarea anumitor informații consemnând la fila 3 a acțiunii că nici până la data introducerii acțiunii nu a primit un răspuns motivat din partea pârâtei. Mai precizează că reclamantul a introdus cererea de chemare în judecată la data de 01.03.2016, însă, din înscrisurile depuse la dosar, respectiv adresa nr. 150037 din data de 08.02.2016 i se răspunde într-o primă fază că, având în vedere necesitatea unei temeinice informări, se va prelungi în termenul legal răspunsul pe care îl va primi reclamantul, după care i s-a comunicat răspunsul complet la data de 08.03.2016.

Reprezentantul pârâtei solicită ca, în situația în care se va respinge excepția rămânerii fără obiect a cererii de chemare în judecată, să se ia în considerare faptul că pârâta a răspuns în termen legal și complet și că opinia diferită a reclamantului în raport de modul în care s-a formulat răspunsul de către instituția pârâtă nu echivalează cu necomunicarea acestuia ori cu un răspuns

Tribunalul constată cercetarea procesului încheiată conform art. 244 N.C. Proc. Civ., iar în conformitate cu dispozițiile art. 394 N. C. Proc. Civ. declară dezbaterile închise și reține cauza spre soluționare asupra fondului.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată la data de 1.03.2016 pe rolul Tribunalului București – Secția a II a Contencios Administrativ și Fiscal, reclamantul FIRICEL ALEXANDRU în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ DE POLIȚIE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, a solicitat instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună: obligarea pârâtei să comunice în scris informațiile pe care le-a solicitat prin scrisoarea din 25.01.2016 orele 21¹⁹; obligarea pârâtei la

plata de daune morale în cuantum de 1.000 RON; obligarea pârâtei la publicarea hotărârii de condamnare într-un ziar central și pe pagina de internet a pârâtei, ca despăgubire nepatrimonială pentru încălcarea dreptului său la informație; cu plata tuturor cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a aratat ca prin scrisoarea din 25.01.2016 orele 21¹⁹ a adresat pârâtei o cerere de informații, în baza Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, conținutul solicitării fiind următorul:

„Având în vedere prevederile art. 31 alin.(2) din Constituția României și ale Legii nr.544/2001.

Va adresez rugămintea de a imi comunica următoarele, punctual, în termenul legal de 10 zile:

1. Modul de analiză al posturilor angajaților D.G.P.M.B. și structurile subordonate/coordonare din perspectiva prevederilor art.5 al H.G. nr. 1028/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă referitoare la utilizarea echipamentelor cu ecran de vizualizare.

2. Modul de planificare a sarcinilor lucrătorilor D.G.P.M.B. și structurile subordonate/coordonare conform art. 8 al H.G. nr.1028/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă referitoare la utilizarea echipamentelor cu ecran de vizualizare.

3. Cum ați aplicat prevederile art. 9-11 ale H.G. nr.1028/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă referitoare la utilizarea echipamentelor cu ecran de vizualizare?

4. La ce intervale de timp ați dispus ca angajații D.G.P.M.B. și structurile subordonate/coordonare să beneficieze de controale oftalmologice gratuite, în vederea respectării prevederilor lit. b) și c) ale art.12 combinat cu prevederile art. 13-15 din H.G. nr.1028/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă referitoare la utilizarea echipamentelor cu ecran de vizualizare?

5. Unitățile de sistem (tehnica de calcul, calculatoarele) din D.G.P.M.B. și structurile subordonate/coordonare au fost achiziționate și conform prevederilor H.G. nr. 1028/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă referitoare la utilizarea echipamentelor cu ecran de vizualizare (a se vedea în acest sens pct. 1 lit. a) - c) ale Anexei nr.1 din prezentul normativ)?

Mobilierul de birou din I.G.P.R. și structurile subordonate/coordonare respectă prevederile pct.-ul 1 lit. d) ale Anexei nr.-ul 1 la HG nr.-ul 1028/2006?

În ceea ce privește condițiile de muncă ale angajaților D.G.P.M.B. și structurile subordonate/coordonare, se respectă prevederile pct.-lui 2 al Anexei nr.1 a HG nr.1028/2006?

Modul în care D.G.P.M.B. și structurile subordonate/coordonare a înțeles să respecte prevederile pct.-lui 3 al Anexei nr.1 al H.G. nr.1028/2006.

Ați constatat încălcări ale H.G. nr.1028/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă referitoare la utilizarea echipamentelor cu ecran de vizualizare, în sensul art. 15 al acestui act normativ combinat cu prevederile art.39-44 ale Legii nr. 319/2006 a securității și sănătății în muncă?

10. Având în vedere aspectele de la pct-le 1-9, vă rog să îmi puneți la dispoziție, conform art. 9 al legii nr.544/2001 și normele interne elaborate de dvs. pentru protecția sănătății angajaților incidenți H.G. nr.1028/2006.”

Cererea de informații a fost trimisă pârâtei la data de 25.01.2016 orele 21 prin email.

Potrivit art. 2 din Legea 544/2001: prin informație de interes public se înțelege orice informație care privește activitățile sau rezulta din activitățile unei autorități publice sau instituții

publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informației; prin informație cu privire la datele personale se înțelege orice informație privind o persoană fizică identificată sau identificabilă.

Legea nr. 319/2006 și HG nr. 1578/2006 sunt normative publicate în Monitorul Oficial al României. Ba, chiar mai mult, Legea privind sănătatea și securitatea în muncă nr. 319/2006 prevede la art. 50 că Ministerul Administrației și Internelor: „organizează, coordonează și controlează activitatea de securitate și sănătate în munca din unitățile lor, prin serviciile de prevenire și protecție create sau desemnate de către aceste instituții, în scopul aplicării prevederilor prezentei legi”.

Potrivit art. 7 al Legii nr. 544/2001: „Autoritățile și instituțiile publice au obligația să răspundă în scris la solicitarea informațiilor de interes public în termen de 10 zile sau, după caz, în cel mult 30 de zile de la înregistrarea solicitării, în funcție de dificultatea, complexitatea, volumul lucrărilor documentare și de urgența solicitării. În cazul în care durata necesară pentru identificarea și difuzarea informației solicitate depășește 10 zile, răspunsul va fi comunicat solicitantului în maximum 30 de zile, cu condiția înștiințării acestuia în scris despre acest fapt în termen de 10 zile. Refuzul comunicării informațiilor solicitate se motivează și se comunica în termen de 5 zile de la primirea petițiilor. Solicitarea și obținerea informațiilor de interes public se pot realiza, dacă sunt întrunite condițiile tehnice necesare, și în format electronic.”

Nici până la această dată reclamantul nu a primit un refuz motivat din partea pârâtei, cu atât mai mult, un răspuns.

Prin adresa nr.4671200 din 25.02.2016, Ministerul Afacerilor Interne îi comunică informații privind reglementarea internă a sănătății și securității lucrătorilor M.A.I. conform Ordinului nr.291/2011, respectiv achiziția de mobilier și tehnică de calcul fiind o activitate descentralizată.

Potrivit art. 12 din Legea nr. 544/2001, sunt exceptate de la liberul acces informațiile privind activitățile:

- informațiile din domeniul apărării naționale, siguranței și ordinii publice, dacă fac parte din categoria informațiilor clasificate, potrivit legii; informațiile privind deliberările autorităților, precum și cele care privesc interesele economice și politice ale României, dacă fac parte din categoria informațiilor clasificate, potrivit legii; informațiile privind activitățile comerciale sau financiare, dacă publicitatea acestora aduce atingere principiului concurenței loiale, potrivit legii; informațiile cu privire la datele personale, potrivit legii; informațiile privind procedura în timpul anchetei penale sau disciplinare, dacă se periclitează rezultatul anchetei, se dezvăluie surse confidențiale ori se pun în pericol viața, integritatea corporală, sănătatea unei persoane în urma anchetei efectuate sau în curs de desfășurare; informațiile privind procedurile judiciare, dacă publicitatea acestora aduce atingere asigurării unui proces echitabil ori interesului legitim al oricăreia dintre partile implicate în proces; informațiile a căror publicare prejudiciază măsurile de protecție a tinerilor.

Apreciază faptul că nici M.A.I. și nici D.G.P.M.B. nu respectă prevederile H.G. nr.1028/2006 întrucât, în preambulul O.M.A.I. nr.291/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice privind supravegherea sănătății lucrătorilor din Ministerul Administrației și Internelor publicat în Monitorul Oficial nr. 930 din 28 decembrie 2011, nu prevede în preambulul acestuia vreo referire la HG nr. 1028/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate în munca referitoare la utilizarea echipamentelor cu ecran de vizualizare Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 710 din data de 18 august 2006 și nici nu prevede protecția angajaților care utilizează echipamente cu ecran de vizualizare.

În schimb, Ministerul Afacerilor Interne a comunicat faptul că achizițiile în unitățile M.A.I. este efectuată descentralizat, conform prevederilor O.M.A.I. nr. 29/2011.

Astfel că, prevederile H.G. nr. 1028/2006 sunt inexistente în politica de sănătate și securitate în muncă la nivelul M.A.I. și structurilor acesteia, inclusiv la nivelul pârâtei D.G.P.M.B.

Apreciază că prezenta acțiune reprezintă o nouă dovadă de încălcare a Legii în instituția Ministerul Afacerilor Interne și structurile acesteia.

Un alt aspect ce nu trebuie omis este reprezentat de sancțiunile/condamnările Statului Român de către forurile europene cu atribuții în ocrotirea drepturilor omului, tocmai datorită nerespectării de către instituțiile Statului Român a dreptului cetățenilor la accesarea informațiilor de interes public și/sau atribuirea de răspunsuri batjocoritoare.

Menționează faptul că, potrivit art. 13 din Legea nr.544/2001: Informațiile care favorizează sau ascund încălcarea legii de către o autoritate sau o instituție publică nu pot fi incluse în categoria informațiilor clasificate și constituie informații de interes public.

Precizează că excepțiile prevăzute în art. 12 din Legea nr. 544/2001 sunt de strictă interpretare, astfel că ele nu pot fi extinse, prin asimilare, și la alte situații decât cele strict prevăzute de lege.

Din aceste motive, refuzul pârâtei de a comunica informațiile solicitate reprezintă o altă încălcare a Legii privind angajații acestei instituții cărora le încalcă drepturile elementare privind sănătatea și securitatea în muncă, drepturi fundamentale ale unei ființe umane.

În susținerea daunelor morale, apreciază că suma de 1.000 lei este modică, care nu încearcă „să mă îmbogățească nejustificat” dat fiind faptul că reclamantului i s-a încălcat dreptul la informație statuat atât prin art. 31 alin.(2) din constituția României, Legea nr. 544/2001 cât și încălcarea prevederilor: art. 1 alin.(2), art. 7 lit.c), art.13 lit.h) prin secțiunea a V-a din legea nr. 319/2006 privind sănătatea și securitatea în muncă. Față de acest capăt de cerere, respectuos adresez rugămintea onoratei instanțe să judece în echitate.

Cu privire la capătul 3 al prezentei cereri, acesta își are sediul în art. 52 din Constituția României și ale art. 253 alin.(3) lit.a) Noul Cod Cvil.

În drept, și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 22 din Legea 544/2001, aceasta fiind scutită de taxă de timbru potrivit alin.(5) al aceluiași articol combinat cu art. 29 alin.1) lit.I) al OUG nr. 80/2013.

Pârâta DGPMB legal citată a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind ramasa fără obiect și ca neîntemeiată. Sustină parata ca prin scrisoarea din 25.01.2016 reclamantul a solicitat comunicarea unor informații, și-a răspuns la data de 8.02.2016 prin adresa nr. 150037, arătând acestuia ca este necesară o perioadă mai mare de documentare astfel ca termenul legal va fi prelungit. În continuare, răspunsul final s-a comunicat reclamantului la 8.03.2016, drept urmare cererea nu mai are obiect. Pe fond arată ca cererea de chemare în judecată îmbracă forma abuzului de drept și se invocă dispzo. art. 15 din N.CPC., ca reclamantul nu se încadrează în noțiunea de „persoană vătămată” prevăzută de art. 22 din legea 544/2001, iar daunele morale solicitate nu sunt întemeiate căci nu a dovedit prejudiciul suferit urmare alipsei de comunicare, precum se pretinde.

Alăturat, parata a depus adresa nr. 150037/8.02.2016, și adresa 150037/7.03.2016.

Prin sentința civilă nr. 3744/9.06.2016 pronunțată de Tribunalul București Secția a II-a s-a respins ca neîntemeiată acțiunea.

În analiză, instanța a arătat că, în conformitate cu dispozițiile art.6 alin.1 din Legea nr.544/2001, actualizată, orice persoană are dreptul să solicite și să obțină de la autoritățile și

instituțiile publice, în condițiile acestei legi, informațiile de interes public, la alineatul 2 fiind prevăzut că autoritățile și instituțiile publice sunt obligate să asigure persoanelor, la cererea acestora, informațiile de interes public solicitate în scris sau verbal.

Față de aceste dispoziții legale, s-a reținut că reclamantul susține în mod nejustificat că pârâtul nu răspuns la solicitările sale de informații. Eventualele obiecții ale reclamantului sau opinia diferită față de conținutul informațiilor comunicate nu echivalează cu un refuz din partea pârâtului. Reclamantul poate formula o altă solicitare de informații în cazul în care constată că prin întrebările adresate nu a punctat, în mod esențial, informațiile pe care dorea să le cunoască.

În ceea ce privește capătul de cerere privind obligarea pârâtului la plata de daune morale, tribunalul a reținut că inexistența unei fapte ilicite a pârâtului exclude răspunderea sa civilă delictuală pentru pretinsul prejudiciu moral invocat de reclamant, nefiind așadar îndeplinite cerințele pentru angajarea răspunderii civile delictuale în temeiul prevederilor art. 1357 și următoarele din Codul civil. Potrivit art.1357 C. civ., cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare (alin.1), autorul prejudiciului răspunzând pentru cea mai ușoară culpă (alin.2).

Față de aceste dispoziții legale, s-a considerat că pentru angajarea răspunderii civile delictuale pentru fapta proprie se cer a fi întrunite cumulativ următoarele condiții: existența unui prejudiciu, comiterea unei fapte ilicite, stabilirea legăturii de cauzalitate dintre aceasta și consecințele dăunătoare produse și vinovăția făptuitorului.

Este de esența răspunderii civile delictuale ca pretinsul prejudiciu să fie cauzat prin încălcarea drepturilor subiective sau a intereselor legitime ale unei persoane, condiții obiective în absența cărora nu se poate stabili obligația de reparare în sarcina persoanei responsabile. Vinovăția, definită ca fiind latura subiectivă a răspunderii delictuale, are rolul de a delimita conduita care poate fi imputabilă făptuitorului, în vederea sancționării sale, prin angajarea obligației de despăgubire a victimei.

Din analiza înscrisurilor existente la dosar a rezultat că niciuna dintre condițiile răspunderii civile delictuale nu este îndeplinită în cauza de față, astfel că pârâtul nu poate fi obligat la plata sumelor pretinse de reclamant cu titlu de daune morale.

În consecință, pârâtul nu poate fi obligat să comunice informațiile de interes public pe care le-a comunicat deja reclamantului, după cum nu poate fi obligat nici la plata de daune morale și nici la publicarea hotărârii de condamnare. Sub acest din urmă aspect, este avut în vedere atât caracterul accesoriu al celui de-al treilea capăt de cerere, cât și faptul că în cauză nu s-a făcut dovada că prin modul de comunicare a informațiilor solicitate, reclamantului i-ar fi fost produs un prejudiciu moral care este susceptibil de reparare în această modalitate.

S-a mai constatat ca nu rezulta caracterul caracterul abuziv al exercitării de către reclamant a drepturilor de acces la informațiile de interes public deținute de pârât, dată fiind și funcția pe care o ocupă reclamantul în cadrul organizației sindicale, scopul și caracterul informațiilor solicitate, sens în care va respinge și cererea pârâtului privind sancționarea reclamantului cu amendă judiciară, ca neîntemeiată.

Impotriva acestei sentinte a declarat recurs recurentul reclamant Firicel Alexandru , soutionat de catre Curtea de Apel Bucuresti sectia a VIII-a CAF prin Decizia civila nr. 358/30.01.2017 in sensul admiterii recursului, casarii sentintei civile recurate si trimiterii cauzei spre rejudecare aceleiasi instante, cu respingerea cererii de sesizare a Curtii Constitutionale, ca inadmisibila.

A considerat instanta de recurs ca avand in vedere caracterul concret al cererii de comunicare informatii si raspunsul acordat parata nu se poate considera ca a raspuns punctual la

intrebarile adresate si prin urmare sunt incidente dispoz. art. 425 al. 1 lit. b din CPC corob. cu art. 96 si art. 498 alin 2 din CPC.

Cauza s-a intors spre rejudecare la Tribunalul Bucuresti sectia a II-a CAF la data de 21.02.2018 .

Judecatorul fondului a formulat o cerere de abtinere solutionata prin incheierea de sedinta de la 1.03.2018 in sensul admiterii.

Cauza s-a repartizat aleatoriu spre rejudecare acestui complet de judecata la data de 12.03.2018.

In cauza instanta a administrat partilor proba cu inscrisuri solicitata .

Examinand actele si lucrarile dosarului, Tribunalul retine urmatoarele:

Asa cum rezulta din cuprinsul cererii transmise de reclamant prin e-mail paratului MAI la data de la data de 25.01.2016 orele 21,19, s- a solicitat paratei comunicarea informatiilor publice conform legii 544/2001, dupa cum urmeaza :

„ 1. Modul de analiză al posturilor angajaților D.G.P.M.B. și structurile subordonate/coordonare din perspectiva prevederilor art.5 al H.G. nr. 1028/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă referitoare la utilizarea echipamentelor cu ecran de vizualizare.

2. Modul de planificare a sarcinilor lucrătorilor D.G.P.M.B. și structurile subordonate/coordonare conform art. 8 al H.G. nr.1028/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă referitoare la utilizarea echipamentelor cu ecran de vizualizare.

3. Cum ați aplicat prevederile art. 9-11 ale H.G. nr.1028/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă referitoare la utilizarea echipamentelor cu ecran de vizualizare?

4. La ce intervale de timp ați dispus ca angajații D.G.P.M.B. și structurile subordonate/coordonare să beneficieze de controale oftalmologice gratuite, în vederea respectării prevederilor lit. b) și c) ale art.12 combinat cu prevederile art. 13-15 din H.G. nr.1028/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă referitoare la utilizarea echipamentelor cu ecran de vizualizare?

5. Unitățile de sistem (tehnica de calcul, calculatoarele) din D.G.P.M.B. și structurile subordonate/coordonare au fost achiziționate și conform prevederilor H.G. nr. 1028/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă referitoare la utilizarea echipamentelor cu ecran de vizualizare (a se vedea în acest sens pct. 1 lit. a) - c) ale Anexei nr.1 din prezentul normativ)?

6. Mobilierul de birou din I.G.P.R. și structurile subordonate/coordonare respectă prevederile pct.-ul 1 lit. d) ale Anexei nr.-ul 1 la HG nr.-ul 1028/2006?

7. In ceea ce privește condițiile de muncă ale angajaților D.G.P.M.B. și structurile subordonate/coordonare, se respectă prevederile pct.-lui 2 al Anexei nr.1 a HG nr.1028/2006?

8. Modul în care D.G.P.M.B. și structurile subordonate/coordonare a înțeles să respecte prevederile pct.-lui 3 al Anexei nr.1 al H.G. nr.1028/2006.

8. Ați constatat încălcări ale H.G. nr.1028/2006 privind cerințele minime de securitate și sănătate în muncă referitoare la utilizarea echipamentelor cu ecran de vizualizare, în sensul art. 15 al acestui act normativ combinat cu prevederile art.39-44 ale Legii nr. 319/2006 a securității și sănătății în muncă?

10. Avînd în vedere aspectele de la pct-le 1-9, vă rog să îmi puneți la dispoziție, conform art. 9 al legii nr.544/2001 și normele interne elaborate de dvs. pentru protecția sănătății angajaților incidenți H.G. nr.1028/2006.”

Prin adresa nr. 150037/8.02.2016 , (cu scrisoare recomandata) parata DGPMB a instintat reclamantul ca , avand in vedere necesitatea unei perioade mai indeplungate pentru documentare, termenul pentru comunicarea raspunsului va fi prelungit in limitele legale.

Ulterior, parata a revenit cu „adresa raspuns la cerere „, precum este intitulata, cu nr. 150037/7.03.2016 , in care aduce la cunostinta reclamantului informatii de ordin general, nu punctual astfel cum sunt solicitate prin intrebarile enuntate de la 1-10 din cererea de comunicare informatii.

Conform art.501 alin 1 din NCPC, „In caz de casare, hotararile instantei de recurs asupra problemelor de drept dezlegate sunt obligatorii pentru instanta care judeca fondul. ”

Art. 501 alin 3 din NCPC, dispune :„Dupa casare, instanta de fond va judeca din nou, in limitele casarii tinand seama de toate motivele invocate inaintea instantei a carei hotarare a fost casata.”

Din actele dosarului, Tribunalul considera că informațiile solicitate fac parte din categoria informațiilor de interes public, intrucat nu sunt exceptate de la comunicare, aspect rezultat din prev. art. 12 din L 544/2001. Aceste informatii fac parte din categoria celor pe care le gestioneaza autoritatea parata, in temeiul legii de Organizarea și funcționarea Poliției Române – modificări -Legea nr. 218/2002 modificată prin Legea nr. 107/2015.

Astfel, conform art. 5 din L.544/2001 „, (1) Fiecare autoritate sau instituție publică are obligația să comunice din oficiu următoarele informații de interes public:

a) actele normative care reglementează organizarea și funcționarea autorității sau instituției publice;

b) structura organizatorică, atribuțiile departamentelor, programul de funcționare, programul de audiențe al autorității sau instituției publice;

c) numele și prenumele persoanelor din conducerea autorității sau a instituției publice și ale funcționarului responsabil cu difuzarea informațiilor publice;

d) coordonatele de contact ale autorității sau instituției publice, respectiv: denumirea, sediul, numerele de telefon, fax, adresa de e-mail și adresa paginii de Internet;

e) sursele financiare, bugetul și bilanțul contabil;

f) programele și strategiile proprii;

g) lista cuprinzând documentele de interes public;

h) lista cuprinzând categoriile de documente produse și/sau gestionate, potrivit legii;

i) modalitățile de contestare a deciziei autorității sau a instituției publice în situația în care persoana se consideră vătămată în privința dreptului de acces la informațiile de interes public solicitate.

(2) Autoritățile și instituțiile publice au obligația să publice și să actualizeze anual un buletin informativ care va cuprinde informațiile prevăzute la alin. (1).

(3) Autoritățile publice sunt obligate să dea din oficiu publicității un raport periodic de activitate, cel puțin anual, care va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(4) Accesul la informațiile prevăzute la alin. (1) se realizează prin:

a) afișare la sediul autorității sau al instituției publice ori prin publicare în Monitorul Oficial al României sau în mijloacele de informare în masă, în publicații proprii, precum și în pagina de Internet proprie;

b) consultarea lor la sediul autorității sau al instituției publice, în spații special destinate acestui scop.

(5) Autoritățile și instituțiile publice au obligația să pună la dispoziția persoanelor interesate contractele de privatizare încheiate după intrarea în vigoare a prezentei legi, prin

consultarea la sediul acestora. Prevederile de mai sus nu se aplică în cazul contractelor de privatizare care se încadrează în sfera de aplicare a dispozițiilor art. 12 alin. (1).

Din categoria informațiilor exceptate de la publicare legiuitorul a enumerat la art. 12 următoarele situații:

„ (1) Se exceptează de la accesul liber al cetățenilor, prevăzut la art. 1 și, respectiv, la art. 11¹, următoarele informații:

a) informațiile din domeniul apărării naționale, siguranței și ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informațiilor clasificate, potrivit legii;

b) informațiile privind deliberările autorităților, precum și cele care privesc interesele economice și politice ale României, dacă fac parte din categoria informațiilor clasificate, potrivit legii;

c) informațiile privind activitățile comerciale sau financiare, dacă publicitatea acestora aduce atingere dreptului de proprietate intelectuală ori industrială, precum și principiului concurenței loiale, potrivit legii;

d) informațiile cu privire la datele personale, potrivit legii;

e) informațiile privind procedura în timpul anchetei penale sau disciplinare, dacă se periclitează rezultatul anchetei, se dezvăluie surse confidențiale ori se pun în pericol viața, integritatea corporală, sănătatea unei persoane în urma anchetei efectuate sau în curs de desfășurare;

f) informațiile privind procedurile judiciare, dacă publicitatea acestora aduce atingere asigurării unui proces echitabil ori interesului legitim al oricăreia dintre părțile implicate în proces;

g) informațiile a căror publicare prejudiciază măsurile de protecție a tinerilor.

(2) Răspunderea pentru aplicarea măsurilor de protejare a informațiilor aparținând categoriilor prevăzute la alin. (1) revine persoanelor și autorităților publice care dețin astfel de informații, precum și instituțiilor publice abilitate prin lege să asigure securitatea informațiilor.”

Apreciaza Tribunalul ca nu exista motive de legalitate pentru ca parata sa refuze comunicarea informațiilor publice solicitate, intrucat aceste informatii nu sunt exceptate de la comunicare.

Este adevarat ca adresa raspuns nr. 150037/7.03.2016 cuprinde anumite informatii , dar acestea reflecta cadrul legal si nu concret, precum sunt formulate intrebarile reclamantului, referitoare la situatii concret individualizate. Asadar, imprejurarea emiterii unei adrese, fara a contine exact raspunsul nu echivaleaza cu un raspuns in sensul legii 544/2001 si nici nu il exonereaza pe parat de obligatia comunicarii .

Din cuprinsul prevederilor art. 1 din Legea nr. 544/2001 rezulta ca „accesul liber și neîngrădit al persoanei la orice informații de interes public”, definite astfel prin prezenta lege, constituie unul dintre principiile fundamentale a ale relațiilor dintre persoane și autoritățile publice, în conformitate cu Constituția României și documentele internaționale ratificate de Parlamentul României”.

Corelativ acestui text legal, art. 31 din Constituția României, la care se face trimitere prin art.1 din lege reglementeaza „Dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi ingradit”.

Constituția României si Legea 544/2001, instituie dreptul cetățeanului de a avea acces liber si neingardit la informații publice, cu conditia de a nu fi afectate alte drepturi.

Retine asadar instanta ca scopul legii, in ce priveste comunicarea unui atare tip de informatii are in vedere strict luarea la cunostinta a acestora, in vederea asigurarii transparentei activitatii institutiei.

Referitor la capatul de cerere privind plata de daunele morale solicitate, in cuantum de 10.000 lei, Tribunalul retine ca art. 249 din N.cpc stabileste ca „Cel ce face o sustinere in cursul procesului trebuie sa o dovedeasca, in afara de cazurile anume prevazute de lege.” Art. 250 vine in completare stabilind ca „Dovada unui act juridic sau a unui fapt juridic se poate face prin inscrisuri, martori, prezumtii, marturisirea uneia dintre parti, facuta din proprie initiativa sau obtinuta la interogatoriu, prin expertiza, prin mijloace materiale de proba, prin cercetarea la fata locului sau prin orice alte mijloace prevazute de lege”.

Conform Codului civil, in vigoare de la 1 octombrie 2011, raspunderea delictuala este reglementata de art. 1349, care stipuleaza la alineatul (1) ca „Orice persoana are indatorirea sa respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin actiunile ori inactiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor personae”, iar alin. (2) al aceluiași articol prevede că “Cel care, avand discernământ, incalcă această indatorire raspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral”

Totodata, din economia dispozitiilor art. 1357 Cod civil reiese că cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare, autorul prejudiciului urmând a răspunde chiar și pentru cea mai ușoară culpă.

Mai mult, din coroborarea art. 1391 cu art. 253 Cod civil, se observă că este reglementată posibilitatea reparării patrimoniale chiar și a prejudiciului nepatrimonial, cât și mijloacele de apărare a drepturilor nepatrimoniale la care o persoană poate recurge.

Doctrina juridică, cu referire îndeosebi la dispozitiile art. 998-999 din vechiul cod civil, a apreciat că pentru angajarea răspunderii civile delictuale se cer a fi întrunite cumulativ câteva condiții, respectiv:

a) existența unui prejudiciu, în considerarea faptului că nu poate exista răspundere civilă delictuală dacă nu s-a produs un prejudiciu;

b) existența unei fapte ilicite, considerându-se că numai o faptă ilicită poate să atragă după sine răspunderea civilă delictuală;

Poate constitui faptă ilicită, nu numai o acțiune, dar și o omisiune, iar orice abținere de la îndeplinirea acelei activități sau de la săvârșirea acțiunii prevăzută de normele imperative ale legii constituie faptă ilicită, concluzionându-se că, inactiunea este faptă ilicită în toate cazurile când legea prevede imperativ obligația unei persoane de a acționa într-un anumit fel, adică de a avea o conduită pozitivă, obligație care însă nu a fost respectată.

c) existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, arătându-se că pentru a fi angajată răspunderea unei persoane nu este suficient să existe, pur și simplu, fără legătură între ele, o faptă ilicită și un prejudiciu suferit de o altă persoană, ci este necesar ca între faptă și prejudiciu să fie un raport de cauzalitate, în sensul că acea faptă a provocat acel prejudiciu;

d) existența vinovăției, subliniindu-se că nu este îndeajuns să fi existat o faptă ilicită aflată în raport de cauzalitate cu prejudiciul produs, ci este necesar ca această faptă să fie imputabilă autorului ei.

În ceea ce privește proba elementelor răspunderii civile delictuale, potrivit principiului general, sarcina probei referitoare la existența elementelor răspunderii civile delictuale revine victimei prejudiciului (deoarece ea este cea care reclamă ceva în fața justiției), fiind admisibil

orice mijloc de probă, inclusiv proba cu martori, întrucât este vorba de dovedirea unor fapte juridice – stricto sensu.

În privința dovedirii vinovăției, dat fiind caracterul subiectiv, intern, al acestui element, dovada sa directă este practic imposibilă, victimei putându-i-se cere să dovedească numai elementele exterioare de comportament, respectiv fapta autorului, caracterul ilicit obiectiv al acestei fapte, legătura de cauzalitate dintre această faptă și prejudiciu, eventualele circumstanțe de loc și de timp, revenindu-i judecătorului sarcina, în virtutea rolului său activ, să reconstituie desfășurarea întregului proces psihic și să deducă existența vinovăției autorului faptei ilicite.

Mai mult decât atât, că obligația generală de a nu aduce atingere drepturilor și intereselor legitime ale celorlalți este o obligație de rezultat, fiind evident că atunci când se săvârșește o astfel de faptă, vinovăția există, în lipsa unor cauze exoneratoare, legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciul moral rezultând expres din însăși săvârșirea faptei.

În ce privește răspunderea unei autorități administrative care a emis un act administrativ nelegal – aceasta este o răspundere obiectivă, întrucât o dată hotărât, de către instanța de judecată, că actul administrativ este ilegal, nici autoritatea administrativă și nici funcționarul vinovat nu se vor putea exonera de răspundere prin proba lipsei de vinovăție, deoarece autoritățile publice trebuie să depună o diligență maximă în aprecierea elementelor de fapt și de drept care fundamentează emiterea actului administrativ, iar în privința funcționarilor, incompetența, neștiința și, mai ales, reaui-intenție, nu pot fi scuzabile.

Totusi, în ce privește plata de daune morale- pentru a se putea angaja raspunderea autoritatilor emitente ale actului administrativ nelegal emis, reclamantul trebuie sa depuna minime diligente, sa produca dovezi care sa evidentieze, cu certitudine necesitatea acordarii daunelor morale, precum si prejudiciul suferit.

Daunele morale, așa cum se desprinde din literatura juridică și din practica judiciară, acestea, în principiu, nu se concretizează într-o stare de fapt, ci se mențin la nivelul trăirilor psihice, iar evaluarea acestora, chiar atunci când existența lor este evidentă, de regulă nu se poate face prin folosirea unor criterii obiective, dauna morală fiind extranee realităților materiale și întinderea ei nu poate fi determinată decât prin aprecieri, desigur nu arbitrar și nu prin operare cu criterii precise, ci doar pe baza unor aprecieri subiective în care rolul hotărâtor îl are posibilitatea de orientare a instanței în cunoașterea sufletului uman și a reacțiilor sale.

În ceea ce privește despăgubirile pentru repararea prejudiciilor morale, acestea sunt dificil de stabilit, în absența unor probe materiale, iar judecătorul în raport de consecințele suferite de partea vătămată, trebuie să aprecieze o anumită sumă globală. Cât privește întinderea prejudiciului este evident că aceasta nu poate fi cuantificat potrivit unor criterii matematice sau economice, astfel încât în funcție de împrejurările concrete ale speței, statuând în echitate, instanța urmează să acorde despăgubiri apte să constituie o satisfacție echitabilă.

Tot sub acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit în cauza Tolstoy Miloslovsky c. Regatul Unit, că despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora.

Deoarece reclamantul a solicitat plata acestor daune in quantum de 1000 ei , suma care nu se cunoaste cum a fost cuantificabila, fata de lipsa oricaror alte elemente de proba care sa se coroboreze cu incrisurile prezentate la dosar, in raport de toate cele mai sus aratate, Tribunalul va respinge capatul de cerere privind plata de daune morale, ca neintemeiat.

În ce privește obligatia paratei la publicarea hotararii de condamnare intr-un ziar central si pe pagina de internet a paratei - Tribunalul remarca faptul ca nu exista un text legal in

cuprinsul legii 554/2004 cu privire la obligatia instantei de judecata de a publica o astfel dehotarare.

Se constata ca art. 23 din Lg. 554/2004 rep. are in vedere „Obligatia publicarii” doar in anume situatii, respectiv: „Hotararile judecatoresti definitive si irevocabile prin care s-a anulat in tot sau in parte un act administrativ cu caracter normativ sunt general obligatorii si au putere numai pentru viitor. Acestea se publica obligatoriu dupa motivare, la solicitarea instantelor, in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, sau, dupa caz, in monitoarele oficiale ale judetelor ori al municipiului Bucuresti, fiind scutite de plata taxelor de publicare.”

Cum prezenta cauza nu are ca obiect anularea in tot sau in parte a unui act administrativ cu caracter normativ, Tribunalul va respinge acest capat de cerere ca neintemeiat.

In consecinta, se va admite actiunea, in parte.

Ca obliga pârâta să comunice reclamantului informațiile publice solicitate prin cererea din 25.01.2016, în concret, pentru fiecare dintre cele 10 puncte .

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:

Admite cererea judecată formulată de reclamantul FIRICEL ALEXANDRU cu domiciliul ales la sediul SPR Diamantul din municipiul București, sector 4, str. Ienăchiță Văcărescu nr.17A, în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ DE POLIȚIE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI cu sediul în municipiul București sector 3, Calea Victoriei, nr. 19.

Obligă pârâta să comunice reclamantului informațiile publice solicitate prin cererea din 25.01.2016, în concret, pentru fiecare dintre cele 10 puncte .

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Calea de atac se va depune la sediul Tribunalului București.

Pronunțată în ~~sedință~~ publică azi, 22.05.2018.

Grefier,
Violeta Haită

Red./ Jud. Loneta Gavrea/ 4 ex.
Thred./ Gref. V.H.

Lucrat ... comunicări .../.../ 2018 Grefier Violeta Haită